

- Ovanliga konsertlokaler, Musik, som vi hör för allra första gången, hur ska vi förhålla oss till den? Dessutom helt nyskriven musik, till och med uruppförande!
- Det finns inget att känna igen, det finns liksom inget skyddsnät. Det gäller att öppna alla sinnen och att lägga undan förutfattade meningar om hur det borde låta. Nytt-festivalen sätter oss alla på prov men om vi tar risken att gå på konsert, så får vi mångdubbelt igen.

Den fjärde Nytt-festivalen har pågått i flera dagar runt om i Glasriket. Bilderna är ett collage från festivalen med rubrikerna korset och musik.

FOTO: LARS-GÖRAN RÖDQVIST OCH URSULA NERLUND

Festival i glasriket med nyskriven kammarmusik

För fjärde året i rad ordnas denna festival runt om i Glasriket och den är verkligen dillvä! Att våga sig på att lansera helt nyskriven musik och dessutom på nästan osannolika platser; det kräver stort mod och starkt engagemang. Men gruppen bakom konserterna har gjort det nästan otroliga och genomfört det hela, trots denna tid, då konserter och evenemang stängts ned överallt.

Det finns lite plats att nämna allt, som presenterats men låt mig lyfta fram något. Unga elever från kompositionslinjen på Sot Nyländs folkhögskola har

flöt presentera sina verk. "Ayyryja" av unga Ebba Malgeryd föde mina tankar till Philip Glass' minimalism och melodiloopar, medan Cornelia Karlssons "En stilla kärlek" smekte våra öron med svävande och mjuka klanger. En redan etablerad kompositör är kinesiska Leilei Tian, som studerar i Sverige. Hennes "Let us create man" var en duett mellan pianot och altaxofonen, som böljade mellan suggestiv intensitet och nästan barnsliga inslag. Otroligt spännande att följa sampelet mellan musikerna.

Hans Gefors nyskrivna verk "Lamento" fick nu

sitt uruppförande. Det är en sorgesång, märkligt nog en nutida genklang av Didos klagosång ur Purcell's 1600-talsopera. Det blir en gripande duett mellan Monica Danielssons mezzo och Jörgen Petterssons barytonbas.

Det är inte bara fönt, som registrerar denna musik. Jag har sällan upplevt det visuella i musiken så starkt, som i dessa verk. Impulserna rör sig så påtagligt mellan musikerna. Thomas Liljeholms miniopera "Dvärgen Gustafs cirkus"; en sångerska och en slagverkare på scenen men hela tiden en organisk musikalisk rörelse. Klarinetisten Robert EK

har ett instrument över det vanliga. På klocksstycket sitter sensoren, som genererar ljud genom Robert's rörelser. Det är en sållynt kombination av visuellt och auditivt.

I Lessebo pappersbruk framfördes ett verk av danske Simon Steen Andersen, "Difficulties putting into practice". Att riva papper med viss rytmik - musik? Nja, möjligen en modern dadaism, som åtminstone jag har lite svårt att ta till mig.

Spännande och omtalande är det minsta man kan säga om programmen vid de olika konserterna. Måtte vi få tillfällen att

höra verken flera gånger, att de hamnar på konsertrepertoaren. Ett problem är, att musikerna ofta är skrivna för en speciell person eller viss ensemble. Vem mer kan klara av att spela stycket?

Jag vill nämna ett par personer, som imponerar spe-

ciellt. Maria Ingemansson-Berg på piano, helt suverän i allt hon gör.

Monica Danielsson, sammanhållande kraft och fantastisk sångerska.

I övrigt strålande musik och imponerande prestationer.

KELL MULLIN

NYTT-FESTIVALEN

Nytt: Fem konserter med ny musik 13-15 augusti.
Plats: Galleri Sörnsög i Berg, Nygatan 6, Lessebo Handpappersbruk m.fl. platser.
Musik: Bland andra Saaraaho, Gefors, Liljeholm.
Musiker: Maria Ingemansson-Berg, Monica Danielsson, Jörgen Pettersson m.fl.
Publik: 50 vid varje tillfälle.
Biljetter: Vika musiklot!